

gen. Stanisława Skalskiego

Dzielnice: Praga Południe

Osiedla: Gocław

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 2010

Opis

Stanisław Skalski (1915-2004) - pilot Wojska Polskiego w stopniu generała brygady, polityk w czasach III Rzeczypospolitej. Przyszedł na świat w Kodymie niedaleko Odessy, ukończył gimnazjum w Dubnie niedaleko Bielska. Przyjechał do Warszawy i rozpoczął studia na Politechnice Warszawskiej, jednak zainteresował się pracami Aeroklubu Mokotowskiego i zrezygnował z nauki. Tu skończył kurs szybowcowy, lotnicze przysposobienie wojskowe a po wstąpieniu do wojska w 1935 roku został skierowany do Szkoły podchorążych Lotnictwa w Dęblinie, po ukończeniu której odbył przeszkolenie myśliwskie w Wyższej Szkole pilotażu w Grudziądzu. Wybuch II wojny światowej zastał go w jednostce w Toruniu. We IX 1939 roku znalazł się w 142. Eskadrze Armii "Pomorze". Wysłany do Rumunii po odbiór francuskich samolotów, na wieść o przekroczeniu polskiej granicy przez armię sowiecką pozostał na emigracji. Przez Liban i Włochy przedostał się do Francji a stamtąd do Wielkiej Brytanii, gdzie na początku 1940 roku przeszedł specjalne szkolenie na brytyjskich samolotach. W czasie Bitwy o Anglię służył w 501. Dywizjonie Myśliwskim Royal Air Force. Ciężko ranny 5 IX, do lotów powrócił dopiero kilkanaście tygodni później. Służył w 306. Dywizjonie myśliwskim, z czasem awansując na dowódcę eskadry 316. Dywizjonu. Był jednym z członków Polskiego Zespołu Myśliwskiego działającego od II do V 1943 nad Afryką Północną. Następnie uczestniczył w desaniu na Sycylii, po zakończeniu misji został dowódcą 131. a później 133. Skrzydła Myśliwskiego, w skład którego wchodziły po 3 dywizjony. Uznany został na najlepszego polskiego asa myśliwskiego okresu II wojny światowej. Do kraju powrócił w 1947 roku i został inspektorem ds. techniki pilotażu Wojska Polskiego. Niespełna rok potem został aresztowany jako szpieg i skazany na karę śmierci, zmienioną w 1951 roku na dożywocie. Zrehabilitowany w 1956 roku, powrócił do służby wojskowej, gdzie przez dwanaście lat zajmował się wyłącznie pracą biurową. Dopiero w 1968 roku został sekretarzem generalnym Aeroklubu PRL a dwa lata później wiceprezesem. W 1972 roku przeszedł w stan spoczynku. Szlify generalskie otrzymał w 1988 roku. Po obradach Okrągłego Stołu włączył się w życie polityczne Polski, startując - bez powodzenia - w wyborach do Senatu z ramienia Chrześcijańsko-Demokratycznego Stronnictwa Pracy. W 1993 roku został członkiem "Samoobrony". Był autorem tomu wspomnień "Czarne krzyże nad Polską", współautorem scenariusz filmowych "Historia jednego myśliwca" oraz "Oblatywacze" a także licznych artykułów w czasopiśmie ("Skrzydłata Polska", "Przekrój", "Przegląd Lotniczy", "Kierunki"). Za swoje dokonania odznaczony został m.in. Krzyżami - Złotym i Srebrnym - Orderu Wojennego Virtuti

Militari, czterokrotnie Krzyżem Walecznych oraz licznymi orderami brytyjskimi. Przez wiele lat mieszkał w bloku przy al. Wyzwolenia 10. Pod koniec życia ciężko chory, nie mający żadnej rodziny, został okradziony przez swoich opiekunów, którzy zagarnęli jego mieszkanie. Znalazł się wówczas w domu pomocy społecznej, gdzie zmarł w niewyjaśnionych do końca okolicznościach, prawdopodobnie na skutek pobicia.

Spoczywa:

Cmentarz Wojskowy na Powązkach, kwatera 29 A, rząd TUJE (Aleja Zasłużonych), grób 3."

Ciekawostki

Stan obecny:

Bloki osiedla ""Saska"". Pierwotnie osiedla miało nazywać się ""Saska Kępa"", jednak po licznych protestach, ze nazwa jest myląca, deweloper postanowił ją skrócić. Powstały w latach 2009-2011.

Data nadania nazwy: 2010.10.07
